

195

consolar v. tr. Allegar la
pena, el dolor (d'algun) consolar
los aflijidos. Benaventurats
els qui ploren perquè des
solats. La presència del seu amic
el consolà. ¶ Consolar algún d'
desgràcia. Anar a consolar algún
per la mort d'algún, a donar li el
condol. || pron. No es podria conso
lar. Consolar se amb reflexions
filosòfiques. Qui no es consola és
pequè no val. | Confermar se. Amb
vaj consolar amb un tror de pa. ¶

88